

INTERVIEW Therapeut Aline Terpstra helpt sinds geboorte misbruikte vrouw 'uit te stappen'

'Cult' beheerst lijf én geest van Esther

Is Esther sinds haar geboorte in de greep van een satanisch misbruiknetwerk? Met hulp van vrijgevestigd gezondheidszorgpsycholoog Aline Terpstra probeert ze zich al drie jaar te ontworstelen aan deze 'cult'. Een strijd op leven en dood, daarvan zijn beide vrouwen overtuigd.

→ Vervolg van vorige pagina

De moorddadige misbruikorganisatie heeft Esther al haar hele leven in de tang. Met bedreigingen, chantage en vooral uiterst geraffineerde psychische manipulatie – noem het gerust *mindcontrol*.

„Eén keer vergeten de deur op slot te doen, maar één keer. Alle gevaarlijke punten al voorbij en bijna op de snelweg en toch wist jij in mijn auto te komen en me met een mes op mijn keel te dwingen naar een afgelegen plek te rijden.” Zo begint de afscheidsbrief van Esther aan het satanische netwerk dat haar vanaf haar geboorte zou hebben grootgebracht 'in jullie enorme cult- en misdadwereld'.

Op de verlaten parkeerplaats heeft ze geen schijn van kans tegen de man met het mes. „Dat ik al meer dan 35 jaar gedrield ben te luisteren helpt natuurlijk niet mee. Zonder iets te zeggen druk je mijn telefonische begeleider uit op de telefoon. Weg hulp, weg veiligheid, overgeleverd aan jou”, schrijft Esther. „Je benoemt dat je me gaat vermoorden. Meestal noem je me een slet of hoer en verkracht je me, duwt pillen in mijn strot en laat me weer gaan. Nu was het anders. Je kon me al maanden niet te pakken krijgen en omdat ik anderen vertel over jou en je zogenaamde vrienden, over je satanische praktijken en daden, zijn je plannen gewijzigd.”

„Terwijl je met een mes triggers in mijn lichaam kerft, je hand in me duwt en me van binnen open wil snijden, duiken mijn nog ergere vijanden op. De politie. Jij schrikt je rot en springt uit de auto en vertelt ze dat je al weggaat, alsof je een wip wilde maken. Ik schrik me ook rot, wanFt politie is ook mijn ergste nachtmerrie. Jij, ik noem je maar even jij, maar jij staat voor die hele klote groep,

hebt me namelijk wijsgeemaakt dat ze nog gemener en erger zijn dan jij en die ervaringen staan nog diep gegrift in mijn geheugen.” „Ik kleed me aan terwijl jij je zegje afmaakt en ik probeer snel weer naar de voorste stoel te komen en doe gauw mijn duim omhoog. Ik lach vriendelijk naar de agent die weer naar me kijkt, alsof alles goed is. Hij neemt er genoegen mee. Pas op het moment dat die agent wegloupt, geloof ik dat hij niet slecht is. En jij bent weg. Ik wil wel schreeuwen naar die agent, 'kom terug', maar mijn angst is te groot, ik doe het niet.”

Beroepsgeheim

„Als mijn telefonische begeleider arriveert, want rijden kan ik niet meer, komt de andere auto. Ik herken die wel. De opruimploeg. Je wilde me echt van kant maken. Je wilde mijn auto laten verdwijnen, zoals ik vaker gezien heb en waar ik aan mee moest werken bij andere afvalligen. Zo zou je dat nu met je vrienden met mij en mijn auto ook gaan doen. Smeerlap.”

De begeleider in kwestie is psycholoog Aline Terpstra. Zij lanceerde recent de website 'licht op satanisch ritueel misbruik', die helemaal draait om het verhaal van Esther. „Met haar instemming schend ik mijn beroepsgeheim”, zegt Terpstra in haar praktijk in Amsterdam IJburg. Dat is het waard, want de vrouwen willen zowel Nederland wakker schudden als Esther beschermen.

De boodschap aan het netwerk: laat Esther met rust. Terpstra: „Zodra ze wordt vermoord, al dan niet door middel van een geregisseerd ongeval, of vermist raakt, gaat er gevoelige informatie over leden van het netwerk naar betrouwbare contacten bij het Openbaar Ministerie en de media. Informatie is verstopt op veel verschillende plekken

en niemand kent alle plekken.” Esther is trouwens niet de echte naam van deze 'uitstapper', vanwege haar veiligheid is gekozen voor een schuilnaam.

Snijwonden

De snijwonden ziet Terpstra pas later. „Omdat ik weet hoe groot de schaamte is en hoe moeilijk het voor Esther is om mij toe te staan haar te helpen na de moordpoging, vraag ik niet ter plekke mij haar wonden te laten zien. 's Avonds stuurt haar partner mij foto's van de wonden op haar rug, buik en bil: omgekeerde kruisen en een omgekeerd kruis in een driehoek. Ongeveer een week later laat Esther mij zelf het litteken op haar buik zien.”

Ook voor Terpstra staat vast dat haar cliënt op 3 december vorig jaar doelwit was van een moordaanslag. Ze haast zich die avond naar de plek des onheils. „Esther kan niet meer zelf rijden. Haar 'normale' vermogen om na een trauma acuut te switchen naar een ander persoonlijkheidsdeel, dat van niets weet, werkt niet meer. Net als ieder ander mens die met een mes bewerkt en bijna vermoord is, is haar lijf in shock en functioneert even niet meer.”

Natuurlijk is overwogen de

„Ik herken de auto van de opruimploeg. Je wilde me echt van kant maken

politie in te schakelen, zegt Terpstra. „Dat er betrouwbare agenten bij waren, is goud waard, zou je denken. Maar hoe bewijs je dat het de bedoeling was haar te vermoorden? Je houdt alleen mishandeling over, in het beste geval goed voor drie maanden cel voor die ene man. Daarmee is Esther niet veiliger. Ze heeft een heel netwerk achter zich aan. Bovendien zou ze gedwongen kunnen worden zelf te getuigen. Dat zou haar van binnen enorm in moeilijkheden brengen, want ze is zelf ook gedwongen dader. Het is goed mogelijk dat Esther wel tot het punt komt dat ze gaat getuigen, zeker als de cult haar blijft opjagen.”

Satanische meetings

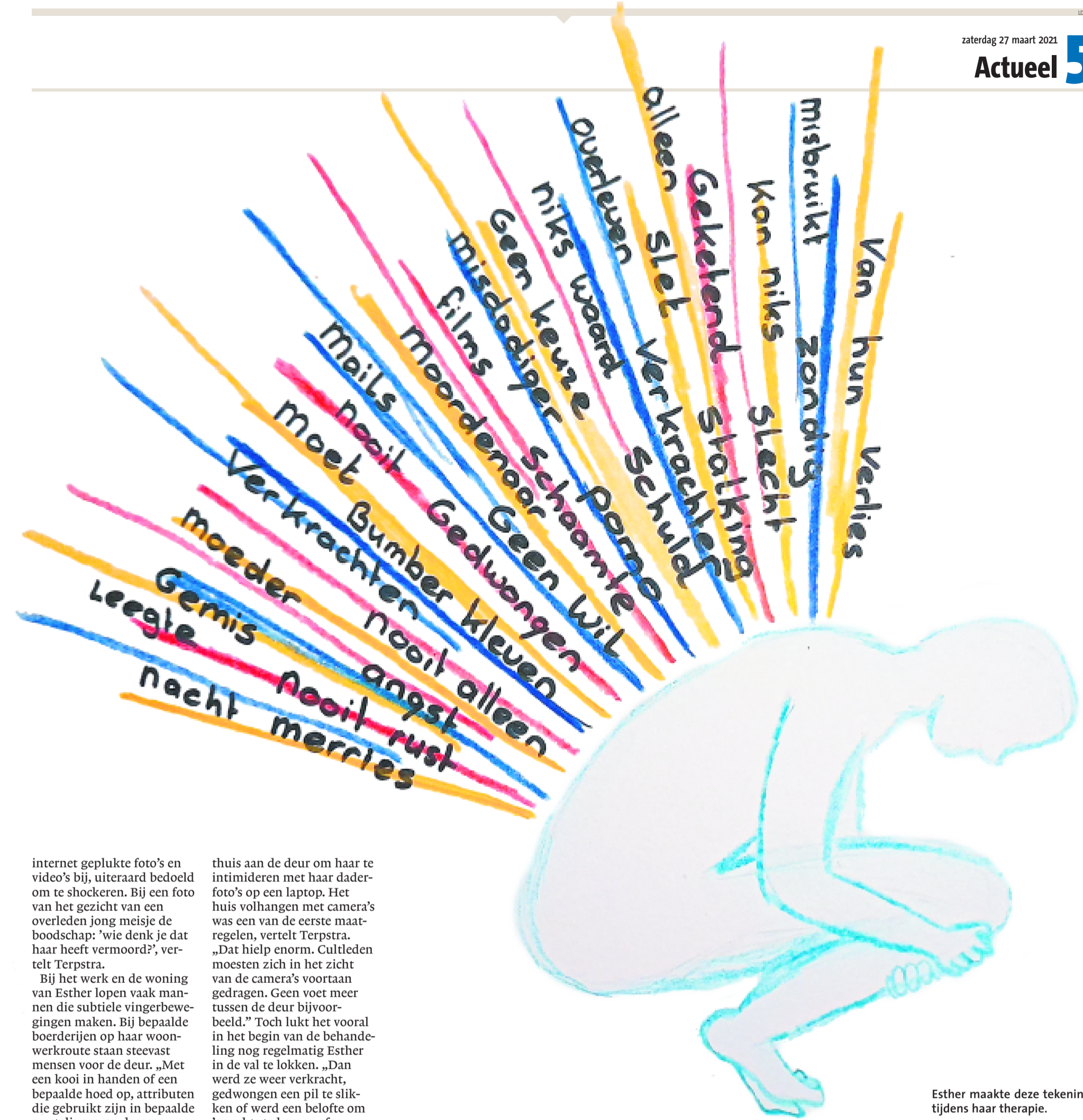
Esther en volgens de psycholoog 'vele, vele anderen' zijn vanaf hun kinderjaren geconditioneerd om bepaalde taken blindelings uit te voeren. „Zoals pornowerk, prostitutie, het bezoeken van satanische meetings.” Ook worden kinderen volgens Terpstra gedwongen andere kinderen te verkrachten of zelfs te vermoorden. Beelden daarvan worden gebruikt als chantagemiddel. Ook worden kinderen ingezet om anderen chantabel te maken en dit gaat door op tiener- en volwassenleeftijd. Terpstra: „Bijvoorbeeld tijdens een feestje waarbij onder invloed van drugs en alcohol belangrijke mensen in bed worden gelokt, waarvan dan opnamen worden gemaakt.”

Terpstra legt op de website uitvoerig uit waarom ze Esthers bizarre verhalen gelooft. De kern: waarom zou een 'intelligente, goed verzorgde vrouw met een prima baan en een mooi gezin, dat zij samen met haar partner runt' dit allemaal verzinnen? De complexiteit zit met name in de vele persoonlijkheidsdelen van Esther, in de geestelijke gezondheidszorg ook wel aangeduid als 'alters'.

Haar cliënt heeft een dissociatieve identiteitsstoornis ontwikkeld, legt Terpstra uit. „Haar doelbewust aangedaan door de cult, die haar op jonge leeftijd zo ernstig heeft getraumatiseerd dat haar persoonlijkheid zich moest opsplitsen. Anders was wat haar werd aangedaan en wat ze moest doen niet te dragen. De cult op zijn beurt heeft een gesplitste persoonlijkheid met stevige geheugenbarrières tussen de delen nodig. Alleen dan kan – via superconditionering door middel van extreme marteling – een persoonlijkheidsstelsel worden opgebouwd dat zichzelf steeds terugbrengt naar haar beulen.”

Wat de delen vertellen, klopt altijd met elkaar, benadrukt Terpstra. Op de website geeft ze een voorbeeld: „Het naamdragerdeelt dat zich Esther noemt, ontmoet ik pas na anderhalf jaar therapie. Zij heeft totaal geen weet van haar enorme trauma's. Het enige dat ze weet is dat ze uren, dagen, soms weken tijd helemaal kwijt is. Als ze in het therapieproces gaat meedoen, gaat ze dromen over haar herinneringen. De inhoud van de dromen die ze met me deelt en opschrijft, komt overeen met herinneringen die ik – in andere woorden, maar met dezelfde inhoud op detail – eerder van andere persoonlijkheidsdelen al had gehoord en die die persoonlijkheidsdelen vaak ook al hadden opgeschreven.”

Het misbruiknetwerk is volgens de vrouwen alom aanwezig. Het bestookt Esther met beelden waarop ze als dader te zien zou zijn en stuurt dreigmails, ook aan het adres van Terpstra. Een paar daarvan laat ze met instemming van Esther zien, op de website en tijdens het interview nog een paar op haar laptop. Vaak zijn de bedreigingen in rijmvorm en zitten er van

Esther maakte deze tekening tijdens haar therapie.

internet geplukte foto's en video's bij, uiteraard bedoeld om te shockeren. Bij een foto van het gezicht van een overleden jong meisje de boodschap: 'wie denk je dat haar heeft vermoord?', vertelt Terpstra.

Bij het werk en de woning van Esther lopen vaak mannen die subtiele vingerbewegingen maken. Bij bepaalde boerderijen op haar woonwerkroude staan stevast mensen voor de deur. „Met een kooi in handen van een bepaalde hoed op, attributen die gebruikt zijn in bepaalde martelingen en daarom bepaalde persoonlijkheidsdelen triggeren.” Terpstra was er getuige van hoe onbekende mannen Esther uit het niets secondenlang indringend en met kille ogen aanstaarden. De gedistingerde man in een McDonald's, waar ze met Esther heeft afgesproken omdat de praktijk door een rondhangend 'cultlid' even geen veilige plek is. Een vrachtwagenchauffeur op een parkeerplaats, waar ze met dezelfde reden afspreken.

Weer verkracht

Dat is nog lang niet alles. Daders bellen Esther op haar werktelefoon, die ze wel moet opnemen, en zeggen triggerwoorden of teksten. Doel is door marteling getrainde persoonlijkheidsdelen automatisch te laten reageren, bijvoorbeeld door naar een klaarstaande auto te lopen. Ook komen ze

thuis aan de deur om haar te intimideren met haar daderfoto's op een laptop. Het huis volhangen met camera's was een van de eerste maatregelen, vertelt Terpstra. „Dat hielp enorm. Cultleden moesten zich in het zicht van de camera's voortaan gedragen. Geen voet meer tussen de deur bijvoorbeeld.” Toch lukt het vooral in het begin van de behandeling nog regelmatig Esther in de val te lokken. „Dan werd ze weer verkracht, gedwongen een pil te slikken of werd een belofte om 's nachts te komen afgedwongen.’”

Tallose malen wordt Esther gevolgd door auto's met knipperende koplampen. Terpstra: „Daarvan is een filmpje, gemaakt door haar partner die met haar meereed en de opname maakte via de buitenspiegel. Toen ik Esther onverwacht een keer met videobellen begeleidde, zag ik een minuut of twintig de knipperende lichten van een volgende auto zelf in beeld.” Vaak Tesla's en Mercedesen, meldt Terpstra.

De auto van Esther wordt waarschijnlijk binnenkort van camera's voorzien om de bizarre voorvallen vast te leggen. Voor de meest boude beweringen van Esther ontbreekt nu toe bewijs. Ze zou zijn geïntimideerd doordat er een politieauto achter haar reed en tegelijk een politiemotor voor haar. „Was je bang?”, is de teneur van de mail die ze vervolgens ont-

ving. In februari zou een haar bekende 'cultagent' in een politieauto lachend op haar zijn ingereden om op het laatste moment naar

„Waarom zou een intelligente moeder dit allemaal verzinnen?”

Alles bij elkaar is wat deze

eigen weghelpt te zwenken. Terpstra neemt het interview op, zodat Esther naderhand kan reageren. Dat levert een aanvulling op. Esther wijst erop, laat Terpstra weten, dat de cult vaak slachtoffers inzet voor het intensief belagen van dissidenten zoals zij. „Esther zelf heeft een heel aantal jaren in de bijstand gezeten, kon zo overal naartoe voor een culttaak tegen een uitstapper. Nee zeggen tegen zo'n opdracht is geen optie. Dat leidt tot represailles, zoals de ergste klussen bij de volgende porno-opname of extra marteling bij een cultsessie.”

Voor cultbijekomsten, martelsessies en misdaad-, porno- en prostitutieklussen kwam Esther in 'heel veel regio's', waaronder de Bollenstreek. Dat laat ze weten via Terpstra.

Alles bij elkaar is wat deze vrouw heeft moeten doorstaan niet alleen psychisch, maar ook fysiek niet op te brengen. Zou je zeggen. Geen rare opmerking, vindt Terpstra. Ze wijst erop dat Esther blijvende schade heeft aan onder meer haar polsen. „Volgens de arts kan dat alleen doordat er heel hard aan haar handen is getrokken.” Terpstra weet wel beter, ook na het ontvangen van martelfoto's met daarop voor haar herkenbaar de naakte Esther. „Zo werd ze keer op keer opgehangen aan haar polsen.”

„Dat slachtoffers als Esther de gruwelijkheden van de cult overleven, heeft ook te maken met het feit dat er artsen aan meedoen, stelt Terpstra. „Stel je scheurt uit, dan wordt dat zo gehecht.”

Henk Runhaar